

در عالم خلقت شر مطلق نداریم. کرونا نیز از این قاعده مستثنی نیست و به نوبه خود می‌تواند نقش مثبت هم ایفا کند. البته این فرصت‌سازی به دست انسان‌ها صورت می‌گیرد و کرونا همانند یک کاتالیزور عمل می‌کند. سؤال این است که کرونا چه فضایی را بر تعلیم و تربیت گشوده است و چگونه توانسته است انرژی خفته را بیدار کند؟ به نظر می‌رسد آموزش مجازی یکی از همین انرژی‌های نهفته‌ای است که کرونا آن را آزادسازی کرده و پای فناوری اطلاعات را در تعلیم و تربیت باز نموده است. حالا نوبت نظام آموزشی ماست که به شکوفاسازی این انرژی رها شده بپردازد. جای آموزش مجازی در نظام آموزشی ما خالی بود که به بهانه کرونا این امر محقق شد. نظام آموزشی ما عهده‌دار این مأموریت مهم است که فرصت آموزش مجازی را در فضای تعلیم و تربیت هنجارسازی کند و راه رسیدن به اهداف متعالی تعلیم و تربیت را آسان و هموار سازد. به خصوص آموزش مجازی در ساحت‌های تربیت دینی و اخلاقی، تربیت علمی و تربیت اجتماعی که در این مسیر باید اولاً از تهدیدها بکاهد و ثانیاً فضای مناسب را در ساحت‌های تربیت ایجاد کند. لازم است آموزش و پرورش امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری خود را بر روی دو هدف ذکر شده متمرکز کند. در جهت کاهش تهدیدها، اولین قدم ایجاد فضای سالم برای آموزش مجازی است؛ و آن عبارت است از راه‌اندازی شبکه ملی فناوری اطلاعات (اینترنت ملی) که بدون تحقق این امر، فضای تعلیم و تربیت از تهدید مستمر در امان نخواهد بود. در جهت ایجاد فضای مناسب در ساحت‌های تربیت نیز مجهز نمودن نیروی انسانی مؤثر برای حضور در فضای مجازی و کمک‌رسانی به خانواده‌ها برای شکوفایی آموزش مجازی بسیار ضروری به نظر می‌رسد. در پایان ذکر این نکته لازم است که این نوشتار صرفاً در مقام گوشزد نمودن نکاتی در باب آموزش مجازی بود، اما لازم است در این زمینه پژوهش‌های کاربردی انجام شود.